

Polityka Ochrony Dzieci przed krzywdzeniem w Zespole Przedszkoli nr 1 w Świdniku

Podstawa prawna:

- Ustawa z 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (tekst jedn.: Dz.U. z 2020 r. poz. 1359 ze zm.) - art. 95, art. 96, art. 109 § 1 i § 2.
- Ustawa z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy - Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1606).
- Ustawa z 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (tekst jedn.: Dz.U. z 2023 r. poz. 1550 ze zm.) - art. 572 § 1 i § 2.
- Ustawa z 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe (tekst jedn.: Dz.U. z 2023 r. poz. 900 ze zm.) – art. 42.
- Konwencja o prawach dziecka przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r. (Dz. U. z 1991r. Nr 120, poz. 526 z późn. zm.)
- Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.) – zapisy regulują ochronę dziecka przed przemocą, wyzyskiem i demoralizacją;
- Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1359) – ustawa regulująca relację pomiędzy rodzicami a dzieckiem oraz rodzicami i placówką oświatową, a także władzę rodzicielską, kontakty rodzica z dzieckiem i reprezentację dziecka;
- Ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 31 z późn. zm.)
- Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1249).
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1138 z późn. zm.).
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1375 z późn. zm.). – akty prawne regulujące m.in. interwencję w przypadku popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka;
- Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1360 z późn. zm.) -art. 23 i 24 – zakres regulacji dotyczących ochrony dóbr osobistych dziecka;
- Ustawa z dnia 26 stycznia 1982 roku, Karta Nauczyciela (tekst jedn.: Dz. U. z 2023 r., poz. 984) – zapisy regulują obowiązki nauczyciela oraz postępowania dyscyplinarnego wobec niego;
- Ustawa z dnia 10 maja 2018 roku - o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781) – zakres regulacji dotyczących ochrony danych osobowych dziecka.
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 września 2023 r. w sprawie procedury "Niebieskie Karty" oraz wzorów formularzy "Niebieska Karta" (Dz.U. 2023 poz. 1870)

Preambuła

Celem „Polityki Ochrony Dzieci przed krzywdzeniem” obowiązującej w Zespole Przedszkoli nr 1 w Świdniku stanowiącej jeden z podstawowych Standardów Ochrony Małoletnich przed krzywdzeniem, jest zapewnienie wychowankom naszych przedszkoli harmonijnego rozwoju w atmosferze bezpieczeństwa, akceptacji i szacunku, z poszanowaniem niezbywalnych i powszechnych praw dziecka, zapisanych w Konwencji o Prawach Dziecka, w tym szczególnie prawa do wolności od wszelkiego rodzaju przemocy oraz innych form krzywdzenia.

Placówka sprzeciwia się stosowaniu jakiejkolwiek przemocy, krzywdzeniu i zaniedbywaniu dzieci, a realizując związane z tym cele, działa w ramach obowiązującego prawa oraz swoich kompetencji.

Postanowienia i zasady zawarte w niniejszym dokumencie obowiązują wszystkich pracowników placówki, których wszelkie działania powinny być nakierowane na rzecz dobra i bezpieczeństwa dziecka, wraz z zapewnieniem mu godności i szacunku.

Wszyscy pracownicy zespołu i inne osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych otrzymały informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

Polityka Ochrony Dzieci przed krzywdzeniem zawiera:

- rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia dzieci
- zasady zapewniające bezpieczne relacje między pracownikiem a małoletnimi oraz zachowania niedozwolone wobec małoletnich
- zakresy zadań poszczególnych pracowników placówki w przypadku podejrzenia lub uzyskania informacji, że dziecko jest krzywdzone
- procedury interwencji w przypadku krzywdzenia dziecka przez pracownika placówki lub osobę współpracującą z placówką
- procedurę postępowania w przypadku dziecka zaniedbanego
- procedury interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez rodzica lub opiekuna
- procedurę interwencji w sytuacji krzywdzenia dziecka w przedszkolu przez rodzica lub członka rodziny innego wychowanka
- zasady ochrony danych osobowych dziecka
- zasady ochrony wizerunku dziecka
- zasady dostępu dzieci do Internetu oraz ochrony dzieci przed szkodliwymi treściami,
- zasady monitoringu, przeglądu i aktualizacji Standardów Ochrony Małoletnich, w tym obowiązującej w placówce Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem
- sposoby dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego
- zakres kompetencji osoby odpowiedzialnej za przygotowanie personelu placówki do stosowania standardów ochrony małoletnich, zasady przygotowania personelu do ich stosowania oraz sposoby dokumentowania tej czynności
- zasady współpracy z rodzicami w zakresie wychowywania dzieci bez przemocy oraz ich ochrony przed przemocą i wykorzystaniem

Rozdział I

Objaśnienie terminów

§ 1

1. Pracownikiem placówki jest osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę lub umowy zlecenia.
2. Osoby współpracujące z placówką - pracownicy firm i instytucji wspierających szkołę; wolontariusze; stażyści, praktykanci odbywający w szkole praktykę zawodową.

3. Dzieckiem jest każde dziecko uczęszczającego do przedszkoli wchodzących w skład Zespołu Przedszkoli nr 1 w Świdniku
4. Opiekunem dziecka jest osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny. W myśl niniejszego dokumentu opiekunem jest również rodzic zastępczy.
5. Koordynator – osoba monitorująca realizację Standardów Ochrony Małoletnich oraz Polityki Ochrony Dzieci wyznaczona przez dyrektora ZP1 spośród pracowników placówki.
6. Zespół diagnostyczny – zespół powołany przez dyrektora przedszkola w przypadkach podejrzenia krzywdzenia dziecka składający się z: dyrektora placówki, pedagoga/psychologa, nauczyciela placówki, wychowawcy oddziału, którego dotyczy dany problem, innych pracowników mających wiedzę o dziecku lub jego krzywdzeniu.
7. Przez krzywdzenie dziecka należy rozumieć popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym pracownika placówki lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie.
8. Krzywdzeniem jest:
 - 1) Przemoc– zachodzi wówczas, gdy jakaś osoba odnosi się do drugiej w sposób niezgodny z wymaganiami relacji, która je łączy.
 - 2) Przemoc fizyczna– jest to celowe uszkodzenie ciała, zadawanie bólu lub groźba uszkodzenia ciała. Skutkiem przemocy fizycznej mogą być złamania, siniaki, rany cięte, poparzenia, obrażenia wewnętrzne.
 - 3) Przemoc emocjonalna– to powtarzające się poniżanie, upokarzanie i ośmieszanie dziecka, wciąganie dziecka w konflikt dorosłych, manipulowanie nim, brak odpowiedniego wsparcia, uwagi i miłości, stawianie dziecku wymagań i oczekiwań, którym nie jest ono w stanie sprostać. Jej celem jest naruszenie godności osobistej.
 - 4) Zaniedbywanie – to niezaspokajanie podstawowych potrzeb materialnych i emocjonalnych dziecka przez rodzica lub opiekuna prawnego, niezapewnianie mu odpowiedniego jedzenia, ubrań, schronienia, opieki medycznej, bezpieczeństwa, brak dozoru nad wypełnianiem obowiązku przedszkolnego.
 - 5) Wykorzystywanie seksualne – to każde zachowanie, które prowadzi do seksualnego zaspokojenia kosztem dziecka. Wykorzystywanie seksualne odnosi się do zachowań z kontaktem fizycznym (np. dotykanie dziecka, współżycie z dzieckiem) oraz zachowania bez kontaktu fizycznego (np. pokazywanie dziecku materiałów pornograficznych, podglądanie, ekshibicjonizm). Przemoc ta może być jednorazowym incydentem lub powtarzać się przez dłuższy czas.
9. Dane osobowe dziecka to wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka.
10. Zgoda opiekuna dziecka oznacza zgodę, co najmniej jednego z opiekunów dziecka. W przypadku braku porozumienia między opiekunami dziecka należy poinformować opiekunów o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez Sąd Rodzinno – Opiekuńczy.

Rozdział II

Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia dzieci

§ 2

Rozpoznawanie i reagowanie na objawy krzywdzenia dzieci

1. Wszyscy pracownicy zobowiązani są do troski o bezpieczeństwo dzieci zgodnie ze swoimi kompetencjami oraz obowiązującym prawem.
2. Wszyscy Pracownicy są zobowiązani do przeszkolenia jak rozpoznawać symptomy krzywdzenia dzieci w zakresie właściwym dla sprawowanych funkcji i stanowiska. W oparciu o tę wiedzę, doświadczenie i w ramach wykonywanych obowiązków zwracają uwagę na czynniki ryzyka i objawy krzywdzenia dzieci.
3. Każdy Pracownik, który zauważy lub podejrzewa, że dziecko jest krzywdzone przez pracownika, innego dorosłego, rodziców dziecka, innego małoletniego lub pozyskaniu takiej informacji od innych osób, rodziców, w tym rodziców małoletniego, niezwłocznie interweniuje, w sytuacji koniecznej udziela pierwszej pomocy i zatrzymuje krzywdzenie, następnie informuje o tym dyrektora, koordynatora i wychowawcę oraz sporządza kartę interwencji. (wzór - załącznik nr 3)
4. Pracownicy placówki posiadając wiedzę, w ramach wykonywanych obowiązków zwracają uwagę na czynniki ryzyka (środowiskowe, związane z rodziną dziecka lub związane z dzieckiem) oraz

symptomy (objawy) krzywdzenia dzieci (obrażenia fizyczne, objawy psychosomatyczne, zaburzenia emocjonalne i zaburzenia zachowania).

5. Każde domniemanie lub podejrzenie krzywdzenia dziecka powinno być potraktowane poważnie, gdyż brak reakcji na niepokojące sygnały może doprowadzić do tego, że dziecko nadal będzie krzywdzone/wykorzystywane, a w niektórych przypadkach może się nawet przyczynić do śmierci dziecka.
6. Wszystkie osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych dowiedziały się o krzywdzeniu dziecka lub mają inne informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.
7. Nauczyciele mają obowiązek monitorowania sytuacji i dobrostanu dziecka w trakcie jego pobytu w przedszkolu oraz reagować w przypadkach długotrwałych nieobecności dziecka w przedszkolu (np. poprzez telefoniczne uzyskanie informacji o przyczynach nieobecności dziecka).
8. Pracownicy są świadomi odpowiedzialności karnej za niepodjęcie odpowiednich działań w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka.
9. Wszyscy Pracownicy są zobowiązani do zapoznania się z art. 240 Kodeksu Karnego, dotyczącym odpowiedzialności prawnej wobec podejrzenia o popełnieniu przestępstwa.

§ 3

Czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

1. Czynniki ryzyka krzywdzenia dziecka to informacje na temat warunków, sytuacji, sposobu funkcjonowania rodziny, które mogą sprzyjać krzywdzeniu dzieci w środowisku rodzinnym. Należą do nich czynniki leżące po stronie samego dziecka, rodziców i rodziny jako całości.
2. Czynniki ryzyka związane z osobą dziecka:
 - 1) Niepełnosprawność fizyczna lub psychiczna
 - 2) Przewlekła choroba
 - 3) Specyficzne zachowania dziecka (nadpobudliwość, częsty płacz, moczenie nocne, trudności ze spaniem, trudności z jedzeniem itp.)
 - 4) Deficyty rozwojowe
 - 5) Dziecko z poprzedniego związku (nieakceptowane przez drugiego partnera)
 - 6) Wczesniactwo, pochodzenie z ciąży mnogiej, dzieci bliźniacze
 - 7) Dziecko odseparowane od matki tuż po urodzeniu
 - 8) Dziecko niespełniające oczekiwań rodziców (np. co do płci)
3. Czynniki ryzyka związane z osobą rodzica:
 - 1) Wczesne lub późne rodzicielstwo
 - 2) Niechciana ciąża, krótkie odstępy pomiędzy kolejnymi porodami
 - 3) Poród bez zawarcia związku małżeńskiego z ojcem dziecka
 - 4) Depresja poporodowa
 - 5) Aktualnie niesatysfakcjonujący związek z partnerem
 - 6) Doświadczenie krzywdzenia w obecnym związku
 - 7) Krzywdzenie w historii poprzednich związków
 - 8) Doświadczenie krzywdzenia w dzieciństwie
 - 9) Upośledzenie umysłowe, choroba psychiczna, zaburzenia osobowości
 - 10) Niepełnosprawność fizyczna
 - 11) Przewlekła choroba
 - 12) Uzależnienie od alkoholu, narkotyków, lekarstw itp.
4. Czynniki ryzyka wynikające ze struktury i funkcjonowania rodziny:
 - 1) Struktura rodziny: rodzina rozbita, wielodzietna, zastępcza, adopcyjna
 - 2) Samotne rodzicielstwo
 - 3) Rodzina niepełna czasowo (np. z powodu wyjazdów rodziców za granicę)
 - 4) Posiadanie dzieci z różnych związków
 - 5) Związek nieformalny
 - 6) Małżeństwo mieszane etnicznie
 - 7) Przewlekła choroba lub inwalidztwo w rodzinie

- 8) Niekorzystna sytuacja ekonomiczno-bytowa (np. trudne warunki mieszkaniowe – sanitarne, techniczne, zbyt duża liczba członków rodziny w jednym mieszkaniu/domu, bezrobocie itp.)
- 9) Rodzina wyizolowana społecznie
- 10) Długotrwałe konflikty w pożyciu małżeńskim
- 11) Uprzednia karalność, pozostawanie w zainteresowaniu sądu/policji
- 12) Pobyty w placówkach interwencyjnych.

§ 4

Symptomy wskazujące na krzywdzenie dziecka

1. Rozpoznawanie przemocy fizycznej:

1) Dziecko:

- a) ma widoczne obrażenia ciała (poparzenia, ugryzienia, siniaki, złamania kości), których pochodzenie trudno jest wyjaśnić
- b) boi się rodzica lub opiekuna
- c) wzdryga się, kiedy podchodzi do niego osoba dorosła
- d) jest niespokojne, zaleknione, wycofane
- e) podawane przez nie wyjaśnienia dotyczące ran i siniaków wydają się nieprawdopodobne

2) Rodzic lub opiekun:

- a) podaje sprzeczne lub nieprzekonujące wyjaśnienia obrażeń dziecka, bądź w ogóle odmawia wyjaśnień
- b) mówi o dziecku w negatywny sposób, na przykład używając określeń takich jak „głupi”, „gówniarz”
- c) poddaje dziecko surowej fizycznej dyscyplinie
- d) nadużywa alkoholu lub narkotyków

2. Rozpoznawanie przemocy psychicznej:

1) Dziecko:

- a) zachowuje się w sposób nieadekwatny do wieku (w sposób zbyt dorosły bądź zbyt infantylny)
- b) wykazuje zaburzenia jedzenia (niedojada, nadmiernie się objada, wymiotuje)
- c) jest opóźnione w rozwoju fizycznym bądź emocjonalnym
- d) moczy się bądź zanieczyszcza kałem
- e) ma problemy ze snem, nocne koszmary, boi się chodzić spać
- f) ma objawy hipochondrii, hysterii, obsesji lub fobii

2) Rodzic lub opiekun:

- a) ciągle obwinia, poniża i strofuje dziecko
- b) nie interesuje się problemami dziecka
- c) otwarcie odrzuca dziecko
- d) faworyzuje jedno z rodzeństwa
- e) w oczekiwaniach i wymaganiach wobec dziecka nie bierze pod uwagę jego możliwości
- f) nadużywa alkoholu lub narkotyków

3. Zaniedbywanie dziecka:

1) Dziecko:

- a) często jest nieobecne w przedszkolu
- b) nie otrzymuje potrzebnej mu opieki medycznej, szczepień, okularów
- c) jest często brudne, nieprzyjemnie pachnie
- d) często jest ubrane nieodpowiednio do pogody
- e) opóźniony rozwój mowy, ograniczony zakres uwagi, niedojrzałość społeczno - emocjonalna, zaburzenia procesów poznawczych i zdolności uczenia,
- f) nagminnie przyprowadzane jest do przedszkola z oznakami choroby.

2) Rodzic lub opiekun:

- a) nie interesuje się losem dziecka
- b) jest apatyczny lub pogrążony w depresji
- c) często nie dociera na umówione spotkania
- d) nadużywa alkoholu lub narkotyków

4. Wykorzystywanie seksualne:

1) Dziecko:

- a) przejawia dziwne bądź niezwykle dla swojego wieku zachowania seksualne (np. jest nadmiernie rozbudzone, dużo mówi o seksie)
 - b) również zbyt duża erotyzacja dziecka, oraz odgrywana przemoc seksualna np. na lalkach, zabawkach. Cechuje je
 - c) jest wycofane, depresyjne, infantylnie się zachowuje, ma trudności w relacjach z rówieśnikami
 - d) nadmierna pobudliwość, agresja, impulsywność, zaburzenia nerwicowe.
 - e) odmawia przebijania się w towarzystwie innych (np. przed zajęciami sportowymi)
 - f) zaburzona koncentracja i uwaga podczas zajęć
 - g) ma trudności z chodzeniem lub siadaniem
 - h) doświadcza bólu intymnych części ciała
 - i) widoczne siniaki na klatce piersiowej, pośladkach, podbrzuszu, udach, oraz otarcia, zaczerwienienia, stany zapalne skóry, a także krwawienia.
- 2) Rodzic lub opiekun:
- a) przekracza dopuszczalne granice w kontakcie fizycznym z dzieckiem (np. podczas zabawy)
 - b) nadużywa alkoholu lub narkotyków
 - c) nie utrzymuje relacji z osobami spoza rodziny
 - d) przejawia nadopiekuńczość w stosunku do dziecka, ogranicza jego kontakty z rówieśnikami
5. Przemoc psychiczna jest najtrudniejsza do zdiagnozowania. Zawsze powinna zaniepokoić nagła zmiana w zachowaniu dziecka, np. dziecko, które do tej pory było pogodne, zaczyna być wycofane, smutne, apatyczne.
6. Występowanie pojedynczego objawu na ogół nie jest dowodem na to, że dziecko doświadczyło krzywdzenia. Jeśli jednak symptom powtarza się, bądź kilka objawów występuje jednocześnie, prawdopodobieństwo, że mamy do czynienia z przemocą wobec dzieci zdecydowanie wzrasta. Podejrzenie, że dziecko doświadcza przemocy jest szczególnie uzasadnione, gdy z objawami u dziecka współwystępują określone zachowania rodziców lub opiekunów.

Rozdział III

Zasady zapewniające bezpieczne relacje między pracownikiem a małoletnimi oraz zachowania niedozwolone wobec małoletnich

§ 5

Rekrutacja

1. Przed dopuszczeniem osoby zatrudnianej do wykonywania obowiązków związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi placówka jest zobowiązana sprawdzić osobę zatrudnianą w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym.
2. Kandydat przedkłada pracodawcy informację z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 172 oraz z 2022 r. poz. 2600), lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.
3. Kandydat posiadający obywatelstwo innego państwa niż Rzeczpospolita Polska, ponadto przedkłada pracodawcy informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.
4. Kandydat składa pracodawcy oświadczenie o państwie lub państwach, w których zamieszkiwał w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczpospolita Polska i państwo obywatelstwa, oraz jednocześnie przedkłada pracodawcy lub innemu organizatorowi informację z rejestrów karnych tych państw uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.
5. Jeżeli prawo państwa, o którym mowa w ust. 3 lub 4, nie przewiduje wydawania informacji do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi, przedkłada się informację z rejestru karnego tego państwa.
6. W przypadku gdy prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja, o której mowa w ust. 3-5, nie przewiduje jej sporządzenia lub w danym państwie nie prowadzi się rejestru karnego,

kandydat składa pracodawcy oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie był prawomocnie skazany w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwu określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec niej innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuścił się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.

7. Oświadczenia, o których mowa w ust. 4 i 6, składane są pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.
8. Personel placówki traktuje dziecko małoletnie z szacunkiem oraz uwzględnia jego godność i potrzeby.
9. Personel działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych instytucji oraz swoich kompetencji.
10. Niedopuszczalne jest podejmowanie jakichkolwiek czynności niedozwolonych określonych w niniejszej procedurze, w jakiegokolwiek formie.
11. Zasady bezpiecznych relacji personelu z dziećmi obowiązują wszystkich pracowników, pedagogicznych i niepedagogicznych, stażystów i wolontariuszy.

§ 6

Bezpośredni kontakt z dziećmi

1. W kontaktach z wychowankami wszyscy pracownicy placówki:
 - 1) Zobowiązani są do odnoszenia się z szacunkiem do dziecka przekazując dziecku informacje rzeczowo, jasno i konkretnie.
 - 2) Obowiązani są do spokojnego tłumaczenia dziecku oraz rozmowy z dzieckiem z pozycji dziecka (kontakt wzrokowy).
 - 3) Pamiętają, że pierwszymi i głównymi wychowawcami dzieci są rodzice/opiekunowie prawni, szanuje ich prawa oraz wspomaga w procesie wychowania.
 - 4) Traktują każde dziecko indywidualnie, starając się rozumieć jego potrzeby i wspomagają jego możliwości.
 - 5) Stosunek pracowników do dziecka cechuje: życzliwość, wyrozumiałość i cierpliwość, a jednocześnie stanowczość i konsekwencja w stosowaniu ustalonych kryteriów wymagań.
 - 6) Zobowiązani są do obiektywizmu, bezinteresowności i sprawiedliwości w traktowaniu każdego dziecka bez względu na okoliczności.
 - 7) Rozmów z dzieckiem nie należy prowadzić w osobnym pomieszczeniu, tylko w obecności innej osoby, ewentualnie rozmowę prowadzić przy uchylonych drzwiach do pomieszczenia, aby być w zasięgu wzroku innych.
2. Podczas realizacji działań dydaktyczno – wychowawczych:
 - 1) Pracownicy pedagogiczni poprzez działania pedagogiczne i własną postawę, wspomagają dziecko w procesie integralnego rozwoju oraz czynią je współuczestnikiem i współtwórcą tego procesu.
 - 2) Procesy edukacyjne zorganizowane są przez nauczycieli i specjalistów, zgodnie z zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy umysłowej, na poziomie możliwości psychofizycznych dzieci, zgodnie z tempem ich rozwoju.
 - 3) Nauczyciele kształtują u dzieci odporność i dojrzałość emocjonalną niezbędną do radzenia sobie w nowych trudnych sytuacjach, dbają o zaspokajanie poczucia bezpieczeństwa i samoakceptacji każdego dziecka.
 - 4) Nauczyciele wychowują dzieci w duchu odpowiedzialności za własne czyny i ponoszenia konsekwencji dokonanych wyborów,
 - 5) Nauczyciele uczą zasad kultury osobistej oraz wpływają na kształtowanie postaw prorodzinnych dziecka,

- 6) Nauczyciele wychowują dzieci w duchu współdziałania i współżycia w grupie, ucząc jednocześnie poszanowania zasad szlachetnego współzawodnictwa.
3. W przedszkolu w kontaktach fizycznych pracowników z dzieckiem niedozwolone jest:
 - 1) popychanie, szarpanie, szczypanie, potrząsanie, szturchanie,
 - 2) kary cielesne, bicie, klapsy
 - 3) przytulanie i branie na kolana bez zgody dziecka.

§ 7

Kontakty poza godzinami pracy

1. Kontakt z dziećmi powinien odbywać się wyłącznie w godzinach pracy i dotyczyć celów edukacyjnych lub wychowawczych.
2. Nie wolno zapraszać dzieci do swojego miejsca zamieszkania ani spotykać się z nimi poza godzinami pracy. Obejmuje to także kontakty z dziećmi poprzez prywatne kanały komunikacji (prywatny telefon, e-mail, komunikatory, profile w mediach społecznościowych).
3. Utrzymywanie relacji towarzyskich lub rodzinnych (jeśli dzieci i rodzice/opiekunowie dzieci są osobami bliskimi wobec pracownika) wymaga zachowania poufności wszystkich informacji dotyczących innych dzieci, ich rodziców oraz opiekunów.
1. Dopuszczalną formą komunikacji z małoletnimi i ich rodzicami /opiekunami są kanały służbowe (dziennik elektroniczny, e-mail, telefon służbowy).
2. Nie jest dozwolone nawiązywania kontaktów z małoletnimi uczęszczającymi do placówki poprzez przyjmowanie bądź wysyłanie zaproszeń w mediach społecznościowych.
3. Nie jest dozwolone utrzymywanie kontaktów towarzyskich z małoletnimi uczęszczającymi do placówki za pośrednictwem szeroko rozumianych sieci komputerowych i zewnętrznych aplikacji.

§ 8

Samoobsługa, higiena, posiłki

1. Zasady bezpośredniego kontaktu z dzieckiem ustalane są z rodzicami z poszanowaniem zdania obu stron.
2. W ramach czynności samoobsługowych, higieny i posiłków pracownik:
 - 1) W razie potrzeby pomaga dzieciom podczas posiłków, ubierania i rozbierania się dziecka.
 - 2) Nadzoruje czynności higieniczne i w razie potrzeby pomaga.
 - 3) Nadzoruje dzieci w zakresie utrzymywania porządku w swoich rzeczach.
 - 4) Zachęca dziecko do samodzielnego jedzenia, ale nie zmusza go do spożywania posiłków, swoją pomoc oferuje dzieciom, które o to poproszą.
 - 5) Ma obowiązek nakarmić dzieci, które nie potrafią samodzielnie jeść,
 - 6) Zapewnia spożywanie posiłków w spokojnej atmosferze: każde dziecko je w swoim tempie i tyle, ile chce,
3. Czynności higieniczno- pielęgnacyjne powinny być wykonywane w warunkach umożliwiających zapewnienie intymności dziecka, a aktywność pracownika w tym względzie powinna być poprzedzona wytłumaczeniem dziecku, co pracownik będzie robił i w miarę możliwości wykonywana po uzyskaniu zgody dziecka. Nigdy nie wolno ośmieszać dziecka za to, że się zmoczyło czy zabrudziło.
4. W czasie przewidzianym na odpoczynek, dzieci nie są zobligowane do spania, lecz są zachęcane do odpoczynku.
5. Powyższe zasady obowiązują wszystkich pracowników przedszkola.

§ 9

Język i sposób komunikacji

1. Personel placówki zawsze zwraca się do dziecka po imieniu.
2. Pracownicy komunikują się z dziećmi spokojnym, pozbawionym wrogości tonem.
3. Niedopuszczalna jest dominacja nad dziećmi przez używanie podniesionego tonu głosu, krzyk, używanie wulgarnych, niecenzuralnych słów w stosunku do dziecka, słowne poniżanie dziecka.

4. Niedozwolone jest wykorzystywanie relacji wynikającej z władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby).
5. W komunikacji werbalnej pracowników z dzieckiem niedozwolone jest: ośmieszanie, negatywne komentowanie wyglądu i zachowania dziecka, posługiwanie się dwuznacznymi określeniami lub porównywanie dzieci.
6. Pracownik nie może posługiwać się komunikatami, które wzbudzają w dziecku strach, w szczególności o życie i zdrowie jego lub jego rodziny lub niezaspokojenie potrzeb psychicznych, nie może wzbudzać winy w dzieciach słownymi komentarzami i docinkami.

§ 10

Metody wychowawcze stosowane w przedszkolu

1. W przedszkolu stosowana jest pozytywna dyscyplina - metoda wychowawcza oparta na wzajemnym szacunku oraz wspieraniu dziecka w zrozumieniu jego potrzeb i motywów działania, a także rozwijanie umiejętności radzenia sobie z trudnymi sytuacjami wynikającymi z braku zaspokojenia tych potrzeb.
2. System kar i nagród ma na celu wzmacnianie pozytywnych zachowań i eliminowanie negatywnych oraz regulację funkcjonowania grupy.
3. W każdej grupie wiekowej spisywany jest wspólnie z dziećmi kodeks zachowań, jakie dzieci powinny znać i przestrzegać dla zachowania bezpieczeństwa i zgodnego zachowania się uwzględniający prawa dziecka.
4. Metody dyscyplinowania dziecka muszą być odpowiednio dobrane do wieku i poziomu rozwoju dziecka z uwzględnieniem praw dziecka i poszanowaniem godności.
5. Nauczyciele są zobowiązani do zapoznania wychowanków oraz rodziców dzieci ze stosowanymi w przedszkolu metodami wychowawczymi.
6. Pozytywne zachowania dzieci wzmacniane są poprzez nagradzanie: słowne (pochwała indywidualna, pochwała w obecności dzieci), indywidualne systemy motywacyjne.
7. Kara jest naturalną konsekwencją nieodpowiedniego zachowania dziecka. Karę stanowi: odsunięcie od zabawy, zmiana aktywności, zwrócenie uwagi, odebranie przywileju.
8. Jeśli dziecko nie reaguje na prośby lub upomnienia pracownika w przypadku sytuacji zagrażającej bezpieczeństwu innych dzieci można upomnieć dziecko stanowczym głosem tłumacząc mu, co zrobiło i co mogło się stać przez tę nieuwagę, jeśli to nie pomaga prosi się dziecko, aby usiadło na krzeselku, przemyślało swoje zachowanie i się wyciszyło, po czym następuje rozmowa z nauczycielem dotycząca danego zachowania w celu uświadomienia dziecku, co mogło się stać i dlaczego daną „karę” otrzymało.
9. W przypadku konieczności zastosowania kary nie może ona nosić cech przemocy fizycznej ani psychicznej w stosunku do dziecka.
10. Dyscyplinowanie dziecka ogranicza się jedynie do koniecznego i konsekwentnego stawiania wobec niego granic – spokojnego wyjaśniania, co wolno a czego nie wolno.

§ 11

Równe traktowanie

1. Pracownicy przedszkola zapewniają wychowankom równe traktowanie, są zobowiązani do obiektywizmu, bezstronności i sprawiedliwości w traktowaniu każdego dziecka bez względu na okoliczności.
2. Niedozwolone są zachowania pracowników dyskryminujących dziecko ze względu na : kolor skóry, wyznanie, status materialny i rodzinny.
3. Niedopuszczalne jest skupianie uwagi wyłącznie na wybranych dzieciach z jednoczesnym ignorowaniem potrzeb innych, dawanie przywilejów wybranym dzieciom, zwalnianie z wykonywania określonych obowiązków bez wyraźnej przyczyny.
4. Nie wolno akceptować dominacji i nieformalnej hierarchii, przyzwalać na tworzenie negatywnych zasad w grupie ustalanych przez silniejsze, odważniejsze dzieci.

§ 12

Postępowanie z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi:

1. Dzieci ze specjalnymi potrzebami wychowawczymi wymagają zwykle więcej troski od pozostałych. Od personelu oczekuje się w takich przypadkach szczególnej wrażliwości.
2. Jeżeli zachodzi potrzeba pomocy dziecku ze specjalnymi potrzebami wychowawczymi w czynnościach osobistych, personel winien mu udzielać pomocy z pełnym zrozumieniem problemu oraz za zgodą rodziców lub opiekunów. Przy udzielaniu takiej pomocy członek personelu ma obowiązek kierować się należytyym szacunkiem i dyskrecją.
3. Personel nie może wyręczać dziecka w czynnościach osobistych, które jest w stanie wykonać samodzielnie.
4. Dzieci posiadające specjalne potrzeby wychowawcze, mogą łatwiej niż inni podlegać wykluczeniu w grupie rówieśniczej i nie tylko. Z tego powodu szczególnie ważna jest umiejętność wysłuchania takich podopiecznych przez personel, tym bardziej, że mogą oni mieć trudności w wyrażaniu swoich uczuć w obawie przed niewłaściwym zrozumieniem lub lekceważeniem.
5. Nieprzestrzeganie niniejszych zasad postępowania z dziećmi o specjalnych potrzebach edukacyjnych traktowane będzie jako naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych z wszystkimi wynikającymi stąd konsekwencjami.

Rozdział IV

§ 13

Zakres zadań poszczególnych pracowników placówki w przypadku podejrzenia lub uzyskania informacji, że dziecko jest krzywdzone

1. Dyrektor placówki:
 - 1) Przyjmuje zgłoszenie o krzywdzeniu lub podejrzeniu krzywdzenia dziecka
 - 2) Bierze udział w rozmowie z rodzicami lub opiekunami prawnymi
 - 3) W sytuacjach podejrzenia przemocy domowej wobec dziecka podejmuje decyzję o uruchomieniu procedury „Niebieska Karta”
 - 4) W przypadku, gdy dziecko doświadcza przemocy domowej lub jeżeli rodzice/ opiekunowie prawni odmawiają współpracy z przedszkolem składa wniosek o wgląd w sytuację rodziny (wzór - załącznik nr 2) do sądu lub zawiadamia prokuraturę o podejrzeniu przestępstwa, w przypadku zagrożenia zdrowia lub życia dziecka natychmiast zawiadamia policję; w sytuacji gdy sprawcą przemocy jest osoba dorosła spoza rodziny zawiadamia policję; w przypadku, gdy sprawcą przemocy jest nieletni zawiadamia sąd
 - 5) Informuje o konsekwencjach prawnych stosowania przemocy
 - 6) Organizuje pomoc psychologiczno-pedagogiczną dla dziecka
 - 7) Prowadzi nadzór nad prowadzeniem przypadku dziecka krzywdzonego
 - 8) Zapewnia pomoc nauczycielom w realizacji ich zadań np. ułatwia konsultacje trudnych spraw ze specjalistami, organizuje szkolenia w zakresie reagowania na przemoc wobec dzieci
 - 9) Uzyskuje od rodziców i opiekunów informacje zwrotne nt. realizacji w placówce Polityki Ochrony Dzieci przed krzywdzeniem
2. Pedagog specjalny, psycholog:
 - 1) Przyjmuje i odnotowuje sprawę zgłoszenia przemocy w rodzinie
 - 2) Diagnozuje sytuację dziecka i jego rodziny Jest koordynatorem pomocy dziecku oraz jego rodzinie
 - 3) Przeprowadza rozmowy z dzieckiem oraz jego rodzicami lub prawnymi opiekunami
 - 4) Pozostaje w ciągłym kontakcie z wychowawcą i dyrektorem w sprawach dotyczących dziecka
 - 5) Pomaga pracownikom placówki we właściwym postępowaniu względem ofiary przemocy
 - 6) Informuje rodziców o możliwych kierunkach wsparcia dziecka
 - 7) Pomaga rodzicom w zrozumieniu typowych reakcji dzieci na różnorodne sytuacje
 - 8) Kieruje dziecko oraz rodziców do placówek specjalistycznych
 - 9) Współpracuje ze specjalistami pomagającymi dziecku i jego rodzinie
 - 10) Może być osobą, która uruchamia procedurę „ Niebieskiej Karty” poprzez wypełnienie formularza „Niebieska Karta”
 - 11) Bierze udział w pracach zespołu interdyscyplinarnego opracowującego strategię działań względem całej rodziny, a w szczególności względem ofiary i sprawcy przemocy
 - 12) Dokumentuje podejmowane działania względem dziecka i jego rodziny
 - 13) Opracowuje w zespole interwencyjnym plan pomocy dziecku krzywdzonemu (załącznik nr 4)

- 14) Umożliwia poszerzanie wiedzy i umiejętności związanych z ochroną dziecka przed zagrożeniami oraz pozytywnymi metodami wychowawczymi
 - 15) Uzyskuje od rodziców i opiekunów informacje zwrotne nt. realizacji w placówce Polityki Ochrony Dzieci przed krzywdzeniem
 - 16) Dbą o to, by na terenie placówki znajdowały się powszechnie dostępne informacje o organizacjach i instytucjach pomagających ofiarom przemocy (adresy, telefony itp.)
3. Nauczyciel - wychowawca:
- 1) Przyjmuje zgłoszenie o podejrzeniu przemocy w rodzinie dziecka, sporządza notatkę służbową (wzór - załącznik nr 1)
 - 2) Powiadamia dyrektora placówki i pedagoga/psychologa
 - 3) Może być osobą, która uruchamia procedurę „Niebieskiej Karty” poprzez wypełnienie formularza „Niebieska Karta”
 - 4) W przypadku, gdy dziecko ma obrażenia udziela pierwszej pomocy przedmedycznej
 - 5) Uważnie wsłuchuje się w relację dziecka, dba, by ofiara przemocy czuła się bezpiecznie
 - 6) Wzywa rodziców
 - 7) Opracowuje w zespole interwencyjnym plan pomocy dziecku krzywdzonemu (wzór - załącznik nr 4)
 - 8) Udziela stałego wsparcia dziecku oraz dyskretnie monitoruje jego sytuację w okresie późniejszym
 - 9) Monitoruje grupę przedszkolną, by skutki przemocy nie wpływały na sytuację przedszkolną dziecka
 - 10) Dbą o to, żeby rodzice znali obowiązującą w placówce Politykę Ochrony Dzieci przed krzywdzeniem i procedury zgłaszania zagrożeń, zachęca rodziców/opiekunów dzieci do angażowania się w działania na rzecz Ochrony Dzieci
 - 11) Umożliwia rodzicom oraz opiekunom prawnym poszerzanie wiedzy i umiejętności związanych z ochroną dziecka przed zagrożeniami oraz pozytywnymi metodami wychowawczymi
 - 12) Uzyskuje od rodziców i opiekunów informacje zwrotne nt. realizacji w placówce Polityki Ochrony Dzieci przed krzywdzeniem
4. Nauczyciele:
- 1) Przekazują wychowawcy i pedagogowi/psychologowi informacje o tym, że podejrzewają przemoc wobec dziecka
 - 2) Sporządzają notatkę służbową (wzór - załącznik nr 1)
 - 3) Monitorują sytuację dziecka
 - 4) Mogą być osobami, które uruchamiają procedurę „Niebieskiej Karty” poprzez wypełnienie formularza „Niebieska Karta”
 - 5) Opracowują w zespole plan pomocy dziecku krzywdzonemu (wzór - załącznik nr 4)
 - 6) W bieżącej pracy pedagogicznej z dziećmi realizują treści z zakresu bezpieczeństwa i profilaktyki oraz bezpiecznego i efektywnego korzystanie z narzędzi i zasobów cyfrowych
5. Niepedagogiczni pracownicy szkoły:
- 1) Są uważni i wrażliwi na sytuację dzieci
 - 2) Reagują na objawy przemocy oraz niepokojące zachowania, których mogą być świadkami
 - 3) Zgłaszają obserwowane, niepokojące sygnały dyrekcji szkoły, pedagogowi szkolnemu lub wychowawcy

Rozdział V

§ 14

Procedura interwencji w przypadku krzywdzenia dziecka przez pracownika placówki lub osobę współpracującą z placówką

1. Krzywdzenie przez pracownika może przybrać różne formy:
 - 1) negatywne zachowania względem dziecka – np. ośmieszanie dziecka, dyskryminowanie dziecka, nierówne traktowanie, niedoceniające dziecka, ignorowanie problemów i potrzeb dziecka, nadmierna krytyka, zawstydzanie, niestosowne komentarze, stawianie

- nieadekwatnych do wieku i możliwości rozwojowych dziecka oczekiwań, oczernianie dziecka i jego środowiska rodzinnego, popychanie, szturchanie, krzyk,)
- 2) przestępstwo na szkodę dziecka (np. przemoc fizyczna, wykorzystywanie seksualne, znęcanie)
 2. W przypadku, gdy sprawcą krzywdzenia jest pracownik przedszkola, osobą wyjaśniającą sprawę jest dyrektor placówki.
 3. Osoba będąca świadkiem sytuacji krzywdzenia dziecka powiadamia niezwłocznie o tym fakcie dyrektora zespołu, a w przypadku jego nieobecności wicedyrektora i sporządza notatkę służbową ze zdarzenia (wzór – załącznik nr 1).

§ 15

1. Etapy postępowania w przypadku negatywnego zachowania pracownika względem dziecka:
 - 1) Dyrektor zespołu przeprowadza indywidualną rozmowę z pracownikiem, w celu ustalenia okoliczności zdarzenia. Sporządza protokół ustaleń zawierający działania eliminujące nieodpowiednie zachowania oraz działania mające na celu powstrzymanie dalszego krzywdzenia dziecka, przedstawia pracownikowi konsekwencje jego postępowania.
 - 2) Dyrektor zespołu przeprowadza indywidualną rozmowę z pokrzywdzonym dzieckiem i jego rodzicami/opiekunami i informuje o zaistniałej sytuacji.
 - 3) Jeżeli wymaga tego sytuacja, opracowuje się plan pomocy dziecku krzywdzonemu (wzór - załącznik nr 4) w celu zapewnienia mu bezpieczeństwa oraz wsparcia przez przedszkole lub kieruje się dziecko do specjalistycznej placówki wsparcia. Objęcie dziecka pomocą psychologiczną – pedagogiczną w przedszkolu.
 - 4) Dyrektor zespołu wdraża postanowienia protokołu ustaleń i monitoruje ich realizację.
 - 5) Dyrektor może zarządzić obserwację pracy osoby podejrzanej o krzywdzenie.
 - 6) Jeśli zaplanowane działania przynoszą pożądane skutki, dyrektor kończy działanie, monitorując nadal sytuację.
 - 7) W przypadku zaobserwowania braku pozytywnych działań ze strony osoby krzywdzącej dziecko lub jakichkolwiek oznak potwierdzającego się problemu, dyrektor odsuwa pracownika od bezpośredniej pracy z dziećmi do czasu wyjaśnienia zdarzeń i podejmuje działania wynikające z Karty Nauczyciela (pracownicy pedagogiczni) lub Kodeksu Pracy (pracownicy niepedagogiczni).
2. Etapy postępowania w przypadku podejrzenia popełnienia przez pracownika placówki przestępstwa na szkodę dziecka (przemoc fizyczna, wykorzystywanie seksualne, znęcanie):
 - 1) W przypadku podejrzenia popełnienia przez pracownika placówki przestępstwa, dyrektor niezwłocznie powiadamia policję lub prokuraturę na mocy art. 304 Kodeksu Postępowania Karnego
 - 2) Przeprowadza indywidualną rozmowę z pracownikiem, informuje o posiadanej relacji ze zdarzenia oraz o obowiązku złożenia zawiadomienia na policję lub do prokuratury, odsuwa pracownika od bezpośredniej pracy z dziećmi do czasu wyjaśnienia zdarzeń.
 - 3) Dyrektor zespołu przeprowadza indywidualną rozmowę z pokrzywdzonym dzieckiem i jego rodzicami/opiekunami i informuje o zaistniałej sytuacji.
 - 4) Powołuje zespół diagnostyczny, który ustala plan pomocy dziecku krzywdzonemu (wzór - załącznik nr 4) w celu zapewnienia mu bezpieczeństwa oraz wsparcia przez przedszkole lub kieruje dziecko do specjalistycznej placówki wsparcia.
 - 5) Monitoruje sytuację dziecka pod kątem efektów realizacji planu pomocy dziecku krzywdzonemu .
3. Z przebiegu interwencji w obydwu przypadkach sporządza się kartę interwencji (wzór - załącznik nr 3).

Rozdział VI

§ 16

Procedura postępowania w przypadku dziecka zaniedbanego

1. Nauczyciel mający informacje na temat zaniedbań wychowawczych bądź problemów socjalnych w rodzinie dziecka zgłasza problem dyrektorowi placówki.
2. Wychowawca grupy dokonuje obserwacji dziecka, a następnie przeprowadza z nim rozmowę

celem ustalenia jego sytuacji domowej. Podczas rozmowy nie należy używać pytań naprowadzających, pytania muszą być dostosowane do wieku. Pytania i odpowiedzi należy zapisywać dosłownie.

3. Po rozmowie z dzieckiem oraz po wzięciu pod uwagę własnych obserwacji i uzyskanych już wcześniej informacji (np. od innych pracowników lub rodziców innych przedszkolaków, nauczyciel grupy sporządza notatkę służbową, którą przekazuje dyrektorowi przedszkola.
4. Spotkanie z rodzicami/opiekunami celem wyjaśnienia sytuacji i ustalenia przyczyn zaniedbania dziecka, opracowanie planu pomocy dziecku krzywdzonemu, zawierającym formy pomocy pedagogicznej, psychologicznej, socjalnej bądź prawnej.
5. W spotkaniu udział biorą: wychowawca grupy, rodzice/opiekunowie dziecka oraz dyrektor przedszkola
6. Z każdego spotkania sporządza się notatkę służbową.
7. Nauczyciel utrzymuje stały kontakt z rodzicami/opiekunami dziecka i dba, w miarę możliwości o realizację wspólnych ustaleń.
8. W sytuacji braku lub odmowy współpracy rodziców/opiekunów wychowanka lub w sytuacji poważnych zaniedbań ze strony rodziców/opiekunów dziecka dyrektor występuje z wnioskiem do sądu rodzinnego o wgląd w sytuację rodziną dziecka (na mocy art. 572 k.p.c.).
9. Gdy okaże się, że przyczyną zaniedbania dziecka jest demoralizacja (alkoholizm, narkomania w rodzinie, przemoc), wówczas dyrektor przedszkola informuje o ustaleniach policję i sąd rodzinny.

Rozdział VII

§ 17

Procedura interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez rodzica lub opiekuna

1. Etapy interwencji w przypadku dostrzeżenia objawów występowania przemocy psychicznej (np. poniżania, dyskryminacji, ośmieszania) lub innych niepokojących zachowań (tj. popychanie, szturchanie, krzyk, niestosowne komentarze), wciągania dziecka w konflikt dorosłych, manipulowania nim, w przypadku braku widocznych oznak przemocy fizycznej lub drobnych obrażeniach (np. siniak, zadrapanie):
 - 1) Przyjęcie informacji o podejrzeniu krzywdzenia dziecka, sporządzenie notatki służbowej
 - 2) Wychowawca lub psycholog/pedagog badają okoliczności sprawy np. przeprowadzają rozmowę z poszkodowanym, o ile jest to możliwe (gdzie i kiedy doszło do zdarzenia lub zdarzeń, jaka była ich częstotliwość itd.)
 - 3) Przeprowadzenie rozmowy z rodzicem/opiekunem podejrzanym o krzywdzenie, poinformowanie o możliwości wsparcia psychologicznego rodzica/opiekuna dziecka;
 - 4) Sporządzenie notatki służbowej i poinformowanie dyrektora zespołu o zaistniałej sytuacji.
 - 5) Powołanie zespołu interwencyjnego, opracowanie planu pomocy dziecku krzywdzonemu.
 - 6) Monitorowanie przez dyrektora działań wspierających dziecko oraz uwrażliwienie pracowników przedszkola na obserwację wyglądu, samopoczucia i zachowania dziecka.
 - 7) W przypadku braku współpracy rodzica/opiekuna powiadomienie ośrodka pomocy społecznej – uruchomienie procedury „Niebieskiej Karty” – wypełnienie formularza Niebieska Karta - A i wysłanie go do przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego CUS w Świdniku, w ciągu 5 dni od daty wszczęcia procedury. Wniosek wypełnia osoba wyznaczona przez dyrektora. (załącznik nr 7)
 - 8) Niezależnie lub równoległe do wszczęcia procedury „NK” – należy złożyć wniosek do sądu rodzinnego o wgląd w sytuację dziecka/rodziny (na mocy art. 572 k.p.c.).
2. Etapy interwencji w przypadku podejrzenia, że dziecko doświadcza przemocy fizycznej, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego życie:
 - 1) Należy zadbać o bezpieczeństwo dziecka i odseparować je od rodzica/opiekuna podejrzanego o krzywdzenie;
 - 2) Przeprowadzenie rozmowy z dzieckiem na osobności w miejscu, w którym czuje się ono bezpiecznie. Rozmowę przeprowadza pracownik przedszkola, którego dziecko obdarza zaufaniem.
 - 3) Sporządzenie notatki służbowej z rozmowy.

- 4) Złożenie zawiadomienia na policję lub do prokuratury przez dyrektora placówki (obowiązek wynika z art. 304. K.p.k.)
- 5) Powołanie zespołu interwencyjnego, opracowanie planu pomocy dziecku krzywdzonemu w celu zapewnienia mu bezpieczeństwa oraz wsparcia przez przedszkole lub kieruje się dziecko do specjalistycznej placówki wsparcia.
- 6) Monitorowanie sytuacji dziecka.
3. W przypadku dziecka objętego już nadzorem instytucji świadczących pomoc na rzecz dzieci, dyrektor zespołu zobowiązany jest poinformować stosowne instytucje.
4. Z przebiegu interwencji wypełnia się kartę interwencji (wzór - załącznik nr 3)

Rozdział VIII

§ 18

Procedura interwencji w sytuacji krzywdzenia dziecka w przedszkolu przez rodzica lub członka rodziny innego wychowanka

1. Osoba będąca świadkiem krzywdzenia dziecka przez rodzica lub dorosłego członka rodziny innego dziecka zgłasza problem nauczycielowi lub dyrektorowi zespołu.
2. Dyrektor i nauczyciel przeprowadzają rozmowę z wyżej wymienionymi osobami na temat zdarzenia; udzielają pouczenia i podają możliwe sposoby rozwiązania sytuacji
3. O zaistniałym fakcie krzywdzenia dziecka oraz o rozmowie przeprowadzonej przez dyrektora i nauczyciela z rodzicem lub członkiem rodziny innego dziecka, który dokonał krzywdzenia zostają powiadomieni rodzice/prawni opiekunowie tego dziecka
4. Krzywdzonemu dziecku zostaje udzielone wsparcie nauczyciela - wychowawcy grupy, do której uczęszcza dziecko
5. W przypadku, gdy sytuacja powtórzy się, dyrektor zespołu powiadamia o tym fakcie policję.
6. Z przebiegu interwencji wypełnia się kartę interwencji (wzór - załącznik nr 3)

Rozdział IX

§ 19

Zasady ochrony danych osobowych dziecka

1. Dane osobowe dziecka podlegają ochronie na zasadach określonych w Ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.
2. Dane osobowe dziecka są przetwarzane w celu podejmowania działań dydaktycznych, opiekuńczych i wychowawczych. z zachowaniem anonimowości dziecka oraz w sposób uniemożliwiający jego identyfikację.
3. Pracownicy mają obowiązek zachowania w tajemnicy danych osobowych, które przetwarzają, oraz zachowania w tajemnicy sposobów zabezpieczenia danych osobowych przed nieuprawnionym dostępem.
4. Dane osobowe dziecka są udostępniane wyłącznie osobom i podmiotom uprawnionym na podstawie odrębnych przepisów.
5. Pracownicy przedszkola nie udostępniają przedstawicielom mediów informacji o dziecku ani o jego opiece oraz nie doprowadzają do kontaktów mediów z dziećmi bez zgody opiekuna prawnego dziecka.
6. Pracownik może wykorzystać informacje o dziecku w celach szkoleniowych lub edukacyjnych wyłącznie z zachowaniem anonimowości dziecka oraz w sposób uniemożliwiający jego identyfikację.
7. Opiekunom dzieci przysługuje wgląd do danych osobowych dziecka z możliwością ich zmiany.

§ 20

Zasady ochrony wizerunku dziecka

1. Placówka zobowiązuje się do chronienia wizerunku dziecka.
2. Pracownikom przedszkola nie wolno upubliczniać wizerunku dziecka lub umożliwiać przedstawicielom mediów kontaktu z dzieckiem bez pisemnej zgody rodzica/opiekuna prawnego

(fotografowanie, filmowanie, nagrania audio, zamieszczanie w Internecie na stronie internetowej placówki itp.).

3. Pisemna zgoda rodzica/opiekuna prawnego, o której mowa w punkcie 2, powinna zawierać informację, gdzie będzie upubliczniany wizerunek dziecka i w jakim kontekście będzie wykorzystywany.
4. Przy upublicznianiu wizerunku dzieci należy używać tylko imion dzieci, nie ujawniać zbyt dużo szczegółów dotyczących zainteresowań dziecka lub jego miejsca zamieszkania.
5. Jeśli wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza, zgoda rodzica/opiekuna prawnego na utrwalanie wizerunku dziecka nie jest wymagana.

Rozdział X

§ 21

Zasady dostępu dzieci do Internetu oraz ochrona dzieci przed szkodliwymi treściami

1. W przedszkolach wchodzących w skład zespołu dzieci nie mają samodzielnego dostępu do Internetu.
2. Materiały dydaktyczne pobierane z Internetu przez nauczyciela są przez niego szczegółowo sprawdzane i kontrolowane.
3. W bieżącej pracy pedagogicznej z dziećmi nauczyciele realizują treści z zakresu bezpieczeństwa i profilaktyki oraz bezpiecznego i efektywnego korzystanie z narzędzi i zasobów cyfrowych

Rozdział XI

§ 22

Zasady monitoringu, przeglądu i aktualizacji Standardów Ochrony Małoletnich, w tym obowiązującej w placówce Polityki Ochrony Dzieci przed krzywdzeniem,

1. Standardy Ochrony Małoletnich, w tym obowiązująca w placówce Polityka Ochrony Dzieci przed krzywdzeniem podlegają przeglądowi i aktualizacji, w terminie ustalonym przez dyrektora placówki.
2. Osobą odpowiedzialną za monitorowanie, przegląd i aktualizację Standardów Ochrony Małoletnich oraz obowiązującej Polityki Ochrony Dzieci przed krzywdzeniem jest koordynator, osoba wyznaczona przez dyrektora ZP1 spośród pracowników placówki.
3. Do zadań koordynatora należy:
 - 1) Przeprowadzenie wśród wszystkich pracowników, przynajmniej 1 raz w roku, ankiety monitorującej poziom realizacji Polityki. (wzór ankiety - załącznik nr 5), w której pracownicy mogą wskazywać naruszenia Polityki w placówce.
 - 2) Dokonanie opracowania wypełnionych przez pracowników ankiet. Sporządzenie na tej podstawie raportu z monitoringu,
 - 3) Przekazanie opracowanego raportu dyrektorowi oraz radzie pedagogicznej.
 - 4) Przegląd i aktualizacja Standardów Ochrony Małoletnich oraz Polityki Ochrony Dzieci przed krzywdzeniem co najmniej raz na dwa lata w celu zapewnienia ich dostosowania do aktualnych potrzeb oraz zgodności z obowiązującymi przepisami
4. Standardy Ochrony Małoletnich podlegają przeglądowi każdorazowo:
 - 1) w razie ujawnienia krzywdzenia małoletniego lub przestępstwa na szkodę małoletniego,
 - 2) w przypadku nowelizacji następujących aktów prawnych:
 - a) ustawy z dnia 13 maja 2016 r. O przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (t. J. Dz. U. Z 2023 r., poz. 1304 ze zm.);
 - b) ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (t. J. Dz. U. Z 2020 r., poz. 1359 ze zm.);
 - c) ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (t. j. Dz. U. z 2022 r., poz. 1138 ze zm.), w części określonej w Rozdziale XXV „Przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności” - w zakresie obejmującym treść niniejszych standardów.
5. W przypadku, gdy przegląd wyżej wymienionych dokumentów wykaże niespełnianie wymagań określonych w przepisach prawa powszechnie obowiązującego, lub też nie gwarantują ochrony małoletnich przed krzywdzeniem, dokonywana jest ich aktualizacja.

§ 23

Sposoby dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego

1. Wszystkie ujawnione lub zgłoszone incydenty lub zdarzenia zagrażające dobru małoletniego rejestrowane są w Rejestrze zdarzeń podejrzenia krzywdzenia lub krzywdzenia małoletnich (wzór – załącznik nr 6).
2. Dokumenty sporządzone na okoliczność każdego ujawnionego lub zgłoszonego incydentu lub zdarzenia zagrażającego dobru małoletniego, na temat którego placówka posiada wiedzę, powinny być przechowywane w oryginale lub jako kopia w placówce.
3. Dokumenty o którym mowa w ust. 2 mają przyznaną kategorię archiwalną A, którą należy uwzględnić w JRWA.

§24

Zakres kompetencji osoby odpowiedzialnej za przygotowanie personelu placówki do stosowania standardów ochrony małoletnich, zasady przygotowania personelu do ich stosowania oraz sposoby dokumentowania tej czynności

1. Osobą odpowiedzialną za przygotowanie personelu placówki do stosowania Standardów Ochrony Małoletnich jest dyrektor placówki. Dyrektor może upoważnić wyznaczoną przez siebie osobę do przygotowania personelu placówki do stosowania Standardów Ochrony Małoletnich.
2. Osoba upoważniona przez dyrektora, o której mowa w ust. 1, musi legitymować się co najmniej 5 letnim doświadczeniem w pracy z osobami małoletnimi, uzyskanym w jednostkach oświaty.
3. Musi posiadać niezbędną wiedzę pozwalającą na przeprowadzenie szkoleń pracowników placówki, obejmujących następujące zagadnienia:
 - 1) Rozpoznawanie symptomów krzywdzenia małoletnich;
 - 2) Procedury interwencji w przypadku podejrzeń krzywdzenia małoletnich
 - 3) Odpowiedzialność prawna pracowników placówki, zobowiązanych do podejmowania interwencji w przypadku podejrzenia lub stwierdzenia krzywdzenia małoletnich;
 - 4) Stosowanie procedury „Niebieskiej Karty”.
4. Szkolenia, o których mowa w ust. 2, są organizowane raz w roku, w terminie wskazanym przez dyrektora.
5. Osoba, o której mowa w ust. 1, zapoznaje pracowników ze Standardami Ochrony Małoletnich oraz odbiera od każdego zatrudnionego pracownika oświadczenie o zapoznaniu się ze Standardami Ochrony Małoletnich, obowiązującymi w placówce.
6. Pracownicy nowo zatrudnieni w placówce są zapoznawani ze standardami w pierwszym tygodniu pracy i w tym czasie jest od nich odbierane oświadczenie, o którym mowa w ust. 5.

Rozdział XII

§ 25

Zasady współpracy z rodzicami w zakresie wychowywania dzieci bez przemocy oraz ich ochrony przed przemocą i wykorzystaniem

1. Standardy Ochrony Małoletnich oraz Polityka Ochrony Dzieci przed krzywdzeniem stanowiąca jeden z podstawowych standardów znajdują się w kancelariach przedszkoli.
2. Rodzice zostają zapoznani z powyższymi dokumentem w trakcie zebrań z rodzicami.
3. W ramach wspomagania wychowawczej roli rodziny, w przedszkolach wchodzących w skład Zespołu Przedszkoli nr 1 znajdują się tablice informacyjne a na stronach internetowych przedszkoli zakładki „**Standardy Ochrony Małoletnich przed krzywdzeniem**” zawierające informacje i materiały szkoleniowe na temat:
 - 1) Pozytywnych metod wychowawczych,
 - 2) Wychowania dzieci bez przemocy,
 - 3) Ochrony Dzieci przed przemocą i wykorzystaniem,
 - 4) Zagrożeń bezpieczeństwa dziecka w internecie.
 - 5) Informacje o lokalnych ofertach edukacyjnych dla rodziców mających na celu podnoszenie umiejętności wychowawczych, np. o szkoleniach, warsztatach, wykładach, kursach i innych inicjatywach tego rodzaju

- 6) Wykaz instytucji i placówek, numery telefonów oraz dane kontaktowe zapewniających pomoc dziecku i rodzinie.
4. Rodzice i opiekunowie prawni mogą korzystać z indywidualnej pomocy i wsparcia udzielanego przez nauczycieli oraz nauczycieli - specjalistów zatrudnionych w placówce
5. W placówce organizowane są spotkania edukacyjne dla rodziców w zakresie wychowania dzieci bez przemocy oraz ochrony ich przed przemocą i wykorzystywaniem (w tym również w internecie).

Rozdział XIII **Przepisy końcowe**

§ 25

1. Polityka Ochrony Dzieci przed krzywdzeniem wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.
2. Politykę Ochrony Dzieci przed krzywdzeniem wprowadza się zarządzeniem dyrektora.